

NRC ***

Onderkoelde grappen over vleeseters en de buurtapp

Cabaret Met een plaksnor op vertelt Nathalie Baartman over het burgerlijke leven in het dorpje Borne. Haar onderkoelde cabaret doet denken aan de stroming die begin jaren tachtig 'de nieuwe lulligheid' werd genoemd.

o Dick Zijp
10 februari 2019
Leestijd 1 minuut

Foto Jochem Jurgens

Theater

Nathalie Baartman - Breek,

Gezien: 8/2, Griffioen, Amstelveen. Tournee T/m 16/5.

Inl: nathaliebaartman.nl

Nathalie Baartman (45) vertegenwoordigt een interessante stroming binnen het Nederlandse cabaret. In haar zevende voorstelling *Breek* draagt ze een plaksnor en een broekpak met konijnenprint en vertelt ze over het burgerlijke leven in het dorpje Borne. Met die kneuterige verschijning en Baartmans onderkoelde humor doet haar cabaret denken aan de stroming die begin jaren tachtig ‘de nieuwe lulligheid’ werd genoemd, met de jonge Herman Finkers en Brigitte Kaandorp als belangrijkste vertegenwoordigers.

Deze stijl komt vooral in de eerste helft van *Breek* goed uit de verf. Daarin brengt Baartman een merkwaardige verzameling spullen uit de kringloopwinkel het toneel op. Ze raakt snel gehecht aan nutteloze spullen, terwijl ze eigenlijk juist onthecht zou willen zijn en het leven van een pelgrim zou willen leiden.

Baartmans wanhopige pogingen om met de wereld in het reine te komen lopen als een rode draad door haar voorstelling. Baartman is een expressieve speler die je door de intensiteit van haar spel voortdurend meeneemt in haar belevingswereld. Heel grappig is bijvoorbeeld hoe ze het ritueel naspeelt waarin ze haar innerlijke varken probeert uit te drijven.

Baartmans verhalen fascineren en bevatten poëtische en vervreemdende zinnestukjes („Ik heb vrienden die zeggen: ‘Die heggenschaar, die komt wel op mijn pad’”). Jammer is dat ze in de tweede helft een aantal thema’s opbrengt die ze in vorige voorstellingen al behandelde, zoals de terugkeer naar haar geboortedorp en de seksuele aantrekkingskracht van Syrische vluchtelingen.

Baartman springt dan ook nog erg van de hak op de tak, waardoor haar maatschappijkritiek te vaak in de lucht blijft hangen. Haar kritische opmerkingen over vleeseters of haar satire op zinloze gesprekjes in de buurtapp missen een pointe. *Breek* bevat genoeg grappige en interessante gedachten, maar een goede regie had kunnen helpen om de voorstelling nog sterker te maken.